

Ромиз Собир

Чӣ аз ҳама зӯртар?

Наш. 7032
8-64

Ромиз писари азизи шоири арчманд
устод Бозор Собир аст. Ӯ беш аз 10
сол боз дар дар Амрикоист. Бо падару
модару ёру бародари худ дар канори
уқёнуи Ором зиндагӣ мекунад.
Ин афсонаашро бо меҳру муҳаббати
бепоян барои бачаҳои меҳрубони
Тоҷикистон фиристодааст.

ТАВЗЕҲ

*Ин афсона аз фолклори Мая ном қаби-
лаи ҳиндуҳои Мексика аст, ки мавсими
боронҳо дар минтақаашон нӯҳ моҳ борон
меборад. Бар ин бино, савти гуфторашон
ба шир-шири борон мемонад ва музиқия-
шон ба задани донаҳои борон дар санг.*

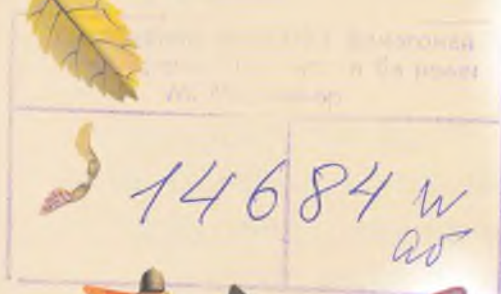
*Аслаш ба наср навишта шудааст,
вале ба назм беҳтар.*

№1. 7032
C/67

Ромиз Собир

Чӣ аз ҳама зӯртар?

(Афсона)

2010

Мири мушон як замон
Ба духтараш шӯ мекофт,
Аз ҳама чӣ зӯровар,
Аз ҳама хушрӯ мекофт.

Аз хонааш як маҳал
Қариби субҳи саҳар
Вақте ки ӯ баромад,
Ба ҷустуҷӯ даромад,
Маҳтобро дид як фатир,
Чун рӯғани рӯи шир,
Монанди қурси панир.

— Эй моҳтоби тобон! —
Зад дод мири мушон, —
Ту аз ҳама зеботар,
Ту аз ҳама зӯровар,
Ба духтарам муносиб,
Бо ту набинад осеб,
Ду чашмакаш нилобӣ
Биничааш гулобӣ...

Маҳтоб бо таачҷуб
Гуфт: Ин гапи аҷоиб,
Аҷоибу ғароиб.

Офтоб аз ман зеботар,
Чаро ӯ не, чаро ман?
Офтоб аз ман зӯровар,
Чаро ӯ не, чаро ман?
Ман бе ӯ мебароям,
Бо ӯ намебароям.
Ман бе ӯ менамоям,
Бо ӯ наменамоям.

Ин лаҳза баста тоҷе
Ҳамчун гули вартоҷе,
Баромад аз шабистон
Худ офтоби тобон.
Гӯё ки офтобпараст
Дар саҳарӣ шукуфтаст.

— Эй офтоби тобон! —
Зад дод мири мушон, —
Ту аз ҳама зеботар,
Ту аз ҳама зӯровар,
Ба духтарам муносиб,
Бо ту набинад осеб,
Ду чашмакаш нилобӣ,
Биничааш гулобӣ...

Офтоб аз он тараф гуфт,
Монанди бетараф гуфт:
– Эй мири муш, андак сабр,
Ана, он пораи абр,
Агарчи болу пар аст,
Аз ман хеле беҳтар аст.
Вақте ки пар кушояд,
Ба рӯи ман меояд,
Рӯям наменамояд.

Ҳамин дақиқа абре,
Абри тари ситабре
Чун соябони дунё
Кушода шуд дар ҳаво.
Офтоб дар он ғоиб шуд,
Абри сиёҳ ғолиб шуд.

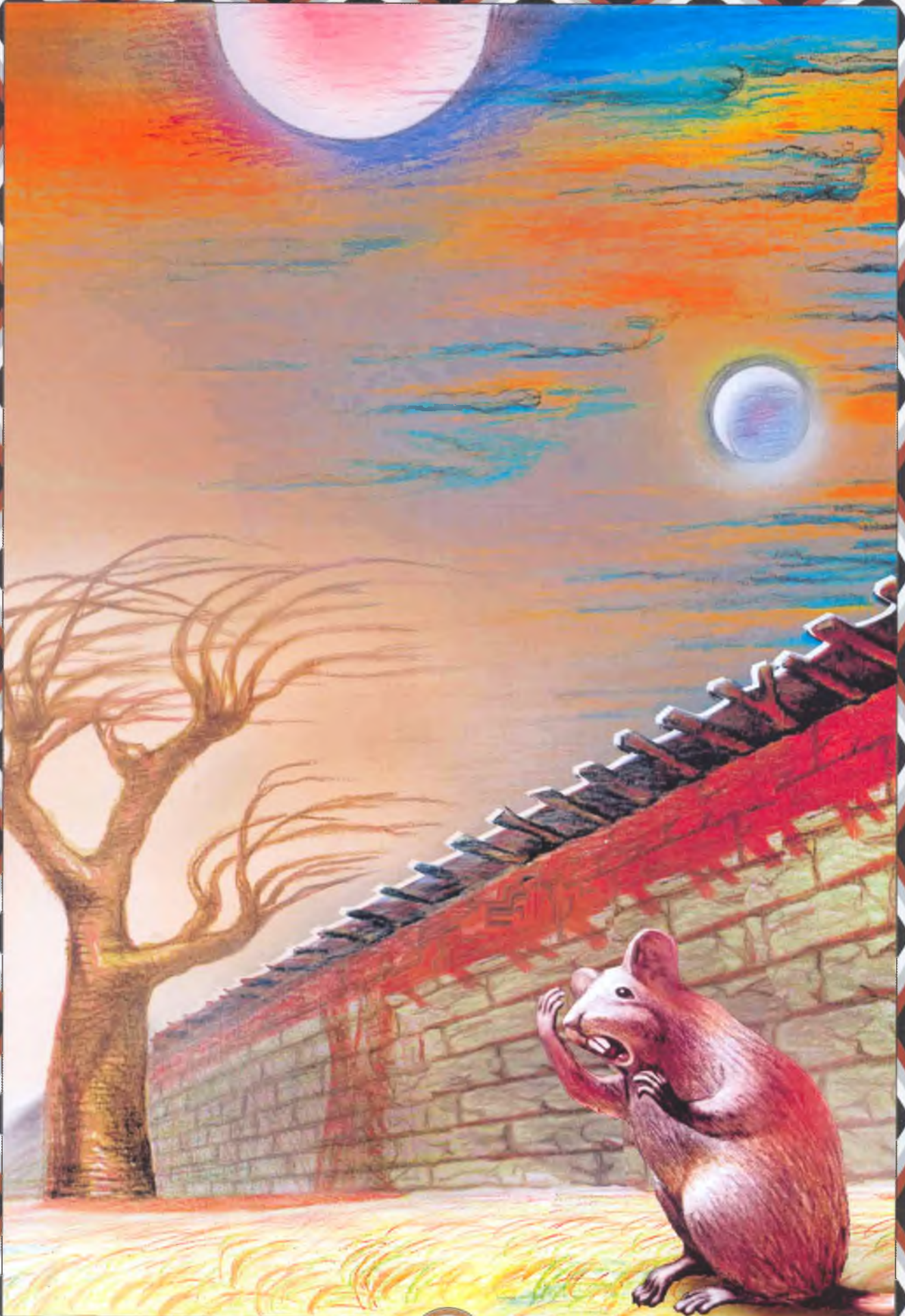
– Эй абр, абри борон! –
Зад дод мири мушон, –
Ту аз ҳама зеботар,
Ту аз ҳама зӯровар,
Ба духтарам муносиб,
Бо ту набинад осеб,

Ду чашмакаш нилобӣ,
Биничааш гулобӣ...

Абр аз ҳаво назар кард,
Яке ба гиря сар кард,
Рӯи заминро тар кард,
Заминро тозатар кард.

Бале, – гириста мегуфт, –
Офтобро метавонам
Ба доманам пӯшонам,
Вале – гириста мегуфт, –
Метарсам ман аз шамол,
Шамол маро бемалол
Меронад Қутби Шимол.

Ҳар шоҳае ба нохост
Якбора шуд хаму рост,
Атроф пур аз шир-шир шуд,
Пур аз хишир-хишир шуд,
Ҳар буттае ошуфта,
Шамол омад нагуфта.

–Эй шамол, аз ту бўрон
Дар домани биёбон!
Эй шамол, аз ту тайфун
Дар кӯҳу дашту ҳомун!
Эй шамол, аз ту тӯфон
Дар уқёнуси ҷаҳон! –
Зад дод мири мушон, –
Ту аз ҳама зеботар,
Ту аз ҳама зӯровар,
Ба духтарам муносиб,
Бо ту набинад осеб,
Ду чашмакаш нилобӣ,
Биничааш гулобӣ...

Шамоли сарсарӣ хуфт,
Як лаҳзаю чунин гуфт:
– Зӯртар аз ман бисёр аст,
Девори устувор аст,
Дар роҳи ман кундаланг
Аз хишту похсаю санг
Истода дар ҳар кучо,
Намечунбад вай аз ҷо.
Чун имтиҳону озмун
Инро худат нигоҳ кун.

Шамол дамида пуф кард,
Ҳур-ҳур вазида пуф кард,

Ҳуштак кашида пуф кард,
Шалпар шуду уф-уф кард.
Девор аз ҷо наҷунбид,
Мири мушон инро дид...

– Эй девори паҳлавон! –
Зад дод мири мушон, –
Ту аз ҳама зеботар,
Ту аз ҳама зӯровар,
Ба духтарам муносиб,
Бо ту набинад осеб,
Ду чашмакаш нилобӣ,
Биничааш гулобӣ...

Девори паҳлавон гуфт:
– Таъриф макун маро муфт!
Агарчи ман бепарво,
Наҷунбида аз як ҷо,
Дами шамолро бастам,
Нафасашро шикастам,
Аз мушаке валекин
Наметавон буд эмин.
Ҳаргиз мабин фароҳам,
Муш мекунад сӯроҳам.
Хулосаю мухтасар,
Аз ҳама ҷӣ зӯровар
Муш аст, аз ин ҷонивар
Намеебӣ зӯровар.

Мири мушон ҳазор бор
Раҳмат гуфта ба девор,
Даромад хурсандона
Чир-чирзанон ба хона.

Дар хонааш аллакай
Мушбибӣ маҳтали вай,
Домодакаш ҳам ҳозир,
Бо духтараш мунтазир,
Мушписари ҳамсоя,
Бесаброна мепояд.

Ў, ки даромад аз дар
Чир-чир заданд баробар,
Гӯё муборак гуфтанд,
Бо мавҷи қарсақ гуфтанд.

Якбора дар ҳамин дам
Бо меваи фароҳам
Тӯйи арӯсӣ сар шуд,
Аз бўсобӯсӣ сар шуд,
Тӯри сари арӯсак
Аз хонаи тортанак.

Маҳтоб омад дар тӯяш,
Офтоб омад дар тӯяш,

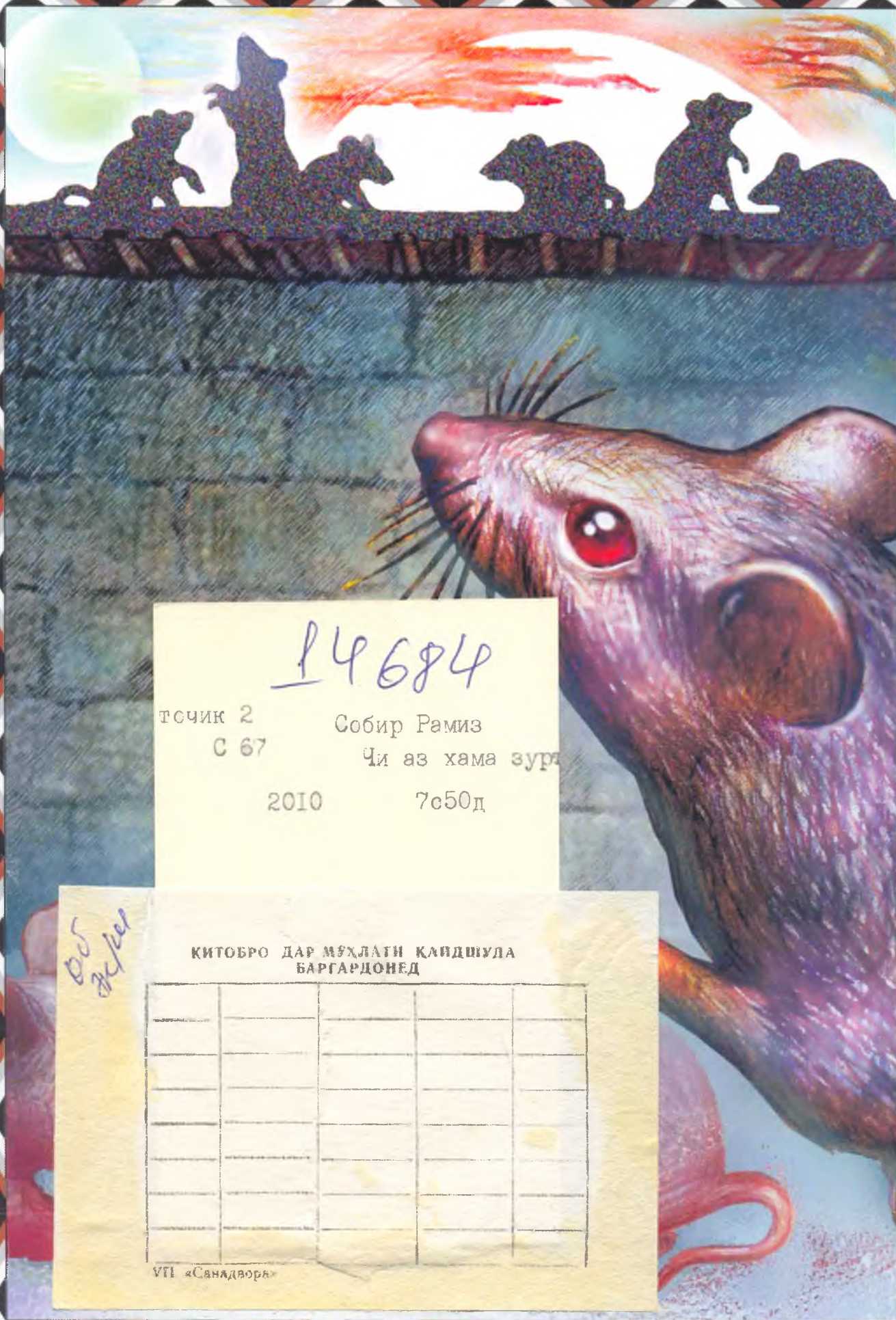
Шамол омад расида,
Ҳур-ҳуркунон вазида,
Ҳуштаккашон рақсида.
Абр омад оста-оста,
Аз хурсандӣ гирифта,
Рӯи заминро тар кард,
Заминро тозатар кард.

Алқисса, мири мушон
Аз пистаю марминҷон,
Аз кишмишу ҷуворӣ,
Аз резу ҷунаворӣ,
Аз чормағзу бодом
Аз шом то сари бом
Як ҳафта ошу нон дод,
Хурсандиҳо нишон дод.

Дар охири зиёфат
Бо лутфи бениҳоят
Раҳмат гуфта ба маҳтоб,
Раҳмат гуфта ба офтоб,
Ба шамоли беқарор,
Ба абру похсадевор,
Меҳмононро рухсат дод,
Бо тӯҳфаҳо фиристонд.

3 майи 2008 Сизтл, Амрико

14684

14684

тсчнк 2
С 67

Собир Рамиз
Чи аз хама зурт

2010 7с50д

05
2010

КИТОБРО ДАР МУХЛАТИ ҚАЙДШУЛА
БАҲАРДОНЕД

УП «Санадвор»

Ромиз СОБИР
Чӣ аз хама зӯргар?
(Афсона)

Душанбе, хиёбони Саъдии Шерозӣ 16,
ТЧБ «Истикбол» – 2010

Муассис ва мушовир
Мухаррир
Мусаввир
Тарроҳ
Мусаҳҳаҳ

Латофати Кенча
Сайёд Ғаффор
Манучеҳр Собир
Комрони Раҳмонзод
Ганҷинаи Муллоҷон

Ба чоп супурда шуд 10.01.2010. Ба нашраш имзо шуд 20.01.2010.

Андозаи 60x84 $\frac{1}{16}$. Ҷузъи чопию ҳисоби 2,5.

Адади нашр 5000. Нархаш шартномавист.

Дар интишороти «Mega-Basim» (Туркиё) чоп шудааст.

ISBN 978-99947-53-41-3

9 789994 753413